

AUGLÝSING

um virðingar til brunatryggingar á húseignum utan Reykjavíkur
samkvæmt lögum nr. 59 24. apríl 1954, lögum nr. 9 23. mars
1955 og lögum nr. 37 23. maí 1980.

1. gr.

Bæjar- og sveitarstjórnir skulu sjá um, að hlutaðeigandi dómari dómkveðji matsmenn — tvo aðalmenn og tvo til vara — til þess að framkvæma virðingar til brunatryggingar á húseignum þeim, sem lög nr. 59 24. apríl 1954 og nr. 9 23. mars 1955, um bruntryggingar utan Reykjavíkur, ná til.

2. gr.

Markmið virðingarinnar er að finna hið sanna vátryggingarverðmæti eignarinnar á þeim tíma sem virðingin fer fram. Í þessu augnamiði skal í virðingunni lýsa nákvæmlega hverju einstöku húsi. Á grundvelli þeirrar lýsingar skal svo ákveða hvað kosta muni að byggja slíkt hús.

3. gr.

Þegar um endurmat á eldri húsum er að ræða, skal draga frá nýbyggingarupp-
hæð hússins hæfilega upphæð fyrir sliti og elli í hlutfalli við aldur þess og í samræmi við meðferð og viðhald á því.

4. gr.

Við virðinguna má ekki taka neitt tillit til þess, sem hér segir: Verðmætis
lóðarinnar, legu hússins, verðmætis þess í kaupum og sölum, tekna er það gefur
eða réttinda, er því fylgja.

5. gr.

Ríta skal allar virðingar í sérstaka virðingabók, sem stjórnarráðið löggildir, og
skal hver virðing undirrituð af virðingarmönnum og umboðsmanni viðkomandi
tryggingafélags.

6. gr.

Fyrir almenna virðingu á hverri áhættu skal vátryggði greiða sem hér segir:

a. Fyrir hús, sem virt er allt að kr. 100 000	kr. 100
b. Fyrir hús, sem virt er á kr. 100 000 og allt að kr. 200 000	— 125
c. Fyrir hús, sem virt er á kr. 200 000 og allt að kr. 300 000	— 150
d. Fyrir hús, sem virt er á kr. 300 000 og allt að kr. 500 000	— 185
e. Fyrir hús, sem virt er á kr. 500 000 og allt að kr. 800 000	— 280
f. Fyrir hús, sem virt er á kr. 800 000 og allt að kr. 1 000 000	— 300

Umfram 1 milljón skal greiða kr. 3 fyrir hver 10 þúsund.

Ef einhver virðing er sérstaklega erfið, er ráðuneytinu heimilt að ákveða herra
gjald fyrir hana. Umsókn virðingarmanna um slíka hækkun skal fylgja greinargerð
ásamt umsögn framkvæmdastjóra viðkomandi vátryggingarfélags.

Nú vill eigandi eða vátryggingarfélag eigi sætta sig við mat hinna dómkvöddu
manna og geta þá aðilar skotið málinu til úrskurðar oddamanns, sem þeir koma sér
saman um. Ella skal hann tilnefndur af viðkomandi dómara. Þóknun til hans skal
vera tvöfalt gjald eins virðingarmanns samkvæmt gjaldskránni. Þóknun oddamanns
greiðist að hálfu af eiganda húseignarinnar og að hálfu af vátryggingarfélaginu.

Sá aðili, sem eigi getur sætt sig við úrskurð oddamanns, hefur rétt til að óska yfirmats. Yfirmatið skal framvæmt af þremur mönnum, er viðkomandi fógeti eða sýslumaður skipar. Fyrir slíkt yfirmat greiðist tvöfalt gjald, samkvæmt ofangreindri gjaldskrá $\frac{1}{3}$ til hvers. Kostnað við yfirmat greiðir sá aðili, er matið gengur á móti. Skal frummat teljast staðfest, ef mismunur er undir 10 prósent. Bifreiðakostnaður og ferðakostnaður greiðist samkvæmt reikningi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 26. febrúar 1981.

Svavar Gestsson.

Páll Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962 um
sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

- a) Opinber gjöld samkvæmt gjaldheimtuseðli skulu greidd á tíu gjalddögum á ári hverju. Eru gjalddagarnir fyrsti dagur hvers mánaðar nema mánuðina janúar júlí.

Þar til álagning liggur fyrir skal hver gjaldandi greiða á hverjum gjalddaga sama hlutfall af opinberum gjöldum fyrra árs og fjármálaráðherra ákveður í reglugerð, sbr. 110. gr. laga nr. 40/1978 um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. 49. gr. laga nr. 7/1980.

Gjaldanda er heimilt að sækja um lækkun á þeirri fjárhæð opinberra gjalda sem honum hefur verið gert að greiða fram að álagningu skv. 2. mgr. þessa stafliðs. Um slíka umsókn skulu gilda, eftir því sem við eiga, ákvæði reglugerðar nr. 12/1981 um innheimtu þinggjalda fram að álagningu 1981.

- b) Álögð gjöld, að frádrægnu því sem greiða ber fram að álagningu skv. a. lið þessarar greinar, skal greiða með sem næst jöfnum greiðslum á þeim gjalddögum sem eftir eru af árinu þegar álagning fer fram.
- c) Allar greiðslur samkvæmt þessari grein skulu inntar af hendi í heilum krónum.
- d) Vangreiðsla á hluta gjalda samkvæmt þessari grein, veldur því að öll gjöld gjaldandans falla í eíndaga 15 dögum eftir gjalddagann, þó ekki fyrr en 15. næsta mánaðar eftir að álagningu er lokið.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 68/1962 um heimild til sameiginlegrar innheimtu opinberra gjalda sbr. og 4. mgr. 109. gr. laga nr. 40/1978 um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 26. febrúar 1981.

F. h. r.

Höskuldur Jónsson.

Arni Kolbeinsson.